

DANUTA PASZKOWSKA, ROBERT BEDNARZ

Kto jest kim – czyli absolwenci o sobie

Przedstawiony materiał stanowi autoprezentację Absolwentów Gimnazjum i I Liceum Ogólnokształcącego. Oni także są sponsorami tej części książki.

Noty biograficzne

Rodzina Adamczaków

Adamczak Alicja z d. Komerska
Adamczak Stanisław

* * *

Borowski Jerzy
Barankiewicz Dorota
Bulira Wiesław

* * *

Chruściak Dariusz
Czajka Stefan
Czerwiec Wojciech

* * *

Długosz-Kędziora Maria

* * *

Erechemla Adam

* * *

Furman Szczepan

* * *

Jura Wiesław

* * *

Karelus Anna

Rodzina Kolasów

Kolasa Jan
Pękacka Jadwiga z d. Kolasa
Kuleszko Beata z d. Kolasa
Kuśmirek Aneta z d. Kolasa
Kuleszko Magdalena
Kuleszko Joanna

* * *

Kukurba Maria z d. Pater
Kwiatkowski Stefan

* * *

Miernik Arkadiusz

* * *

Olszewski Tadeusz
Ossowska Stanisława

* * *

Pargieła Henryk
Piotrowicz Joanna
Pospieszna Barbara

* * *

Sawa Maciej
Sender Leszek
Sierokosz Ewa
Sobolewska Elżbieta
Sobolewski Janusz
Syta-Sawa Kamila
Szadorska Anna z d. Sieradzka
Szubert Halina

* * *

Trębski Zdzisław Jan
Tycyk Konstanty

* * *

Wiciński Janusz
Wielgosińska Anna z d. Nagórna

* * *

Zelik Beata z d. Chrzan

ALICJA ADAMCZAK z d. Komerska – matura 1967

Biogram zamieszczony w rozdziale „Znani wychowankowie”

STANISŁAW ADAMCZAK – matura 1966

Biogram zamieszczony w rozdziale „Znani wychowankowie”

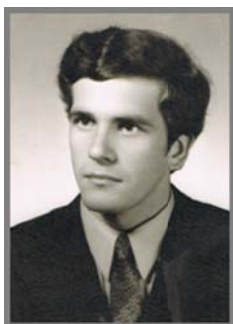
* * *

JERZY BOROWSKI – matura 1968

Biogram zamieszczony w rozdziale „Znani wychowankowie”

DOROTA BARANKIEWICZ – matura 1987

Urodziłam się 23 września 1968 r. w Sandomierzu. Po zdanej maturze rozpoczęłam studia medyczne na Akademii Medycznej w Poznaniu. W 1993 r. ukończyłam wydział stomatologii AM w Poznaniu i uzyskałam tytuł lekarza dentystry. Po skończonym stażu w ZOZie dla Szkół Wyższych w Poznaniu prowadzę wraz z mężem prywatną praktykę w Kaliszu. W marcu 2012 r. obroniłam z wyróżnieniem doktorat z endodoncji na Uniwersytecie Medycznym w Łodzi. Jestem matką dwóch nastoletnich córek.

WIESŁAW BULIRA – matura 1965 r.

Urodziłem się w 1947 r. w Świącicy, tam też ukończyłem Szkołę Podstawową. Do I Liceum Ogólnokształcącego w Sandomierzu uczęszczałem w latach 1961–1965. w klasie maturalnej [XIc] wychowawcą była bardzo młoda wówczas mgr Alicja Lyro. Po zdaniu matury rozpocząłem studia na Politechnice Szczecińskiej – Wydział Elektryczny, które ukończyłem, uzyskując tytuł mgr inż. elektryka. W maju 1972 r. rozpocząłem pracę w Zakładach Chemicznych „Police” k/ Szczecina. Z powodów rodzinnych już w październiku 1972 r. przeprowadziłem się do Stalowej Woli i podjąłem pracę w „Hucie Stalowa Wola” na stanowisku technologa remontów elektrycznych, a od 1975 r. do 2003 r. na stanowiskach związanych z utrzymaniem ruchu na Wydziale Obróbki Ciepłej i Galwanicznej. Od 2003 r. pracuję w firmie prywatnej na stanowisku kierownika budowy. Posiadam uprawnienia budowlane do kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektro-energetycznych.

Jestem członkiem Podkarpackiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Mimo, iż od 2007 r. jestem na emeryturze, nadal pracuję zawodowo.

W 1972 r. ożeniłem się – żona Maria, zawód laborant medyczny.

Mamy trójkę dzieci:

Córka Agnieszka ur. 1972 r. – doktor nauk humanistycznych, pracuje w UMCS – Lublin.

Córka Anna ur. 1977 r., absolwentka KUL w Lublinie, mgr psychologii – pracuje m.in. w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej.

Syn Damian ur. 1987 r. – mgr inż. informatyk, absolwent Wydziału Elektroniki Politechniki Wrocławskiej, w 2011 r. rozpoczął studia doktoranckie na macierzystej uczelni.

Dobrze pamiętam maturę, bal maturalny a także kilka epizodów z lat szkolnych : m. in. wycieczkę do Warszawy, kurs motocyklowy, kurs szybowcowy i wyjazd na badania lotnicze do Wrocławia, budowę garażu przy szkole na samochód osobowy marki Warszawa, nagrywanie filmu „Popioły”.

Bardzo miłe wspominałam koleżanki i kolegów, z niektórymi utrzymuję kontakt do tej pory, a także wspaniałych profesorów. Muszę tu wymienić profesorów: Edwarda Muchę, Józefa Skurę, Annę Sochę i Jana Głucha.

Lata spędzone w Collegium Gostomianum to bardzo ważny etap życia.

* * *

Dariusz Chruściak – matura 1987

W latach 1983–1987 uczęszczałem do klasy o profilu matematyczno-fizycznym w Collegium Gostomianum. Wychowawcą klasy był Pan Edward Mucha. Bardzo miłe wspominałam lata spędzone w liceum – koleżanki, kolegów, Wychowawcę i Grono Pedagogiczne. Po ukończeniu liceum, w latach 1987–1990, studiowałem Energetykę Atomową w Moskiewskim Instytucie Energetycznym. Następnie w 1995 r. ukończyłem studia magisterskie na kierunku fizyka na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Łódzkiego. Jestem również absolwentem trzyletnich Studiów Podyplomowych w zakresie „Higiena radiacyjna” w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, na Wydziale Fizyki i Informatyki Stosowanej (2006 r.). W 2010 roku ukończyłem 4-letnie studia doktoranckie i uzyskałem stopień naukowy doktora nauk medycznych na Wydziale Nauk Biomedycznych i Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.

Obecnie pracuję na stanowisku kierownika Oddziału Higieny Radiacyjnej Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Kielcach oraz inspektora ochrony radiologicznej w Zakładzie Ochrony Radiologicznej Świętokrzyskiego Centrum Onkologii

w Kielcach. Zajmuję się działalnością laboratoryjną i nadzorową w dziedzinie ochrony radiologicznej oraz badawczą, w zakresie optymalizacji zastosowań tomografii komputerowej. Posiadam również wieloletnie doświadczenie dydaktyczne w zakresie zagadnień związanych z ochroną radiologiczną i szeroko pojętą fizyką.

Moje zainteresowania to nauka i muzyka.

Jestem żonaty – żona z wykształcenia jest ekonomistą. Mamy 19-letnie córki bliźniaczki, dla których 2012 rok jest rokiem matury.

Stefan Czajka – matura 1957

Urodziłem się 2 stycznia 1940r. na Starówce sandomierskiej w bezpośrednim sąsiedztwie Ratusza, którego widok towarzyszył mi codziennie przez 17 dziecięcych i młodzieńczych lat. Z okien domu oglądałem w towarzystwie kolegów, Wieśka Makarewicza, później Wojtka Jasińskiego, wiele wydarzeń, m.in. egzekucję Polaków z 1944 r. i otwarcie mostu na Wiśle w 1953 r.

11-letnią naukę w budynku CG rozpocząłem w 1946 w szkole ćwiczeń mieszczącej się wówczas przy ul. Długosza; od 1953 r. uczyłem się w I LO, które z ul. Żeromskiego przeniesiono z powrotem do Collegium Gostomianum. Pragnę wyrazić moją wdzięczność wszystkim tym profesorom, których trud nauczania pozwolił mi zdać maturę w maju 1957 r. W szczególności dotyczy to: prof. Jana Głucha mojego wychowawcy klasowego, prof. Marii Głuch, prof. Stanisławy Krawczyk, prof. Józefa Baczyńskiego, prof. Piotra Kwiecińskiego, prof. Marii Głębówny, prof. Wieńczysławy Krynickiej, prof. Anny Szczepańskiej-Socha, prof. Jana Niedopytalskiego i prof. Krystyny Wareckiej-Piekoś.

Po zdaniu matury podjąłem studia na Politechnice Warszawskiej na Wydziale Komunikacji, podobnie jak moi koledzy z klasy maturalnej – Wojtek Kortyka i Stasio Góras. Studia ukończyłem w 1963 r., broniąc pracę magisterską z dziedziny budowy dróg i lotnisk.

Pracę zawodową rozpocząłem jeszcze w okresie studiów. Od 1 IV 1963 r. zostałem zatrudniony w Warszawskim Biurze Studiów i Projektów Transportu Drogowego i Lotniczego (Transprojekt Warszawa). Pracę w Transprojekcie kontynuowałem do 30 XI 1972 r., kolejno na stanowiskach asystenta i starszego asystenta i wreszcie projektanta. Prace, które związane były z projektowaniem i eksploatacją dróg, a także badaniem ruchu drogowego, zaowocowały projektami m.in. autostrad A1 (Piotrków Trybunalski – Częstochowa) i A4 (Warszawa – Łódź), a także koncepcją układu drogowego w Sandomierzu zakładającego dobudowę drugiego mostu.

W grudniu 1972 r. przeszedłem do nowo powołanego Zarządu Autostrad, gdzie początkowo zostałem zatrudniony na stanowisku starszego projektanta – kierownika zespołu w Pracowni Studiów, a następnie na stanowisku głównego projektanta. Zakres moich obowiązków w Zarządzie Autostrad obejmował dwie grupy prac projektowo-studialnych. Stanowiły je prace na potrzeby budów i projektów obwodnic (np. Trójmiasta, GOP-u) i autostrad (A2, A4, A1)

W 1985 r. Zarząd Autostrad uległ likwidacji, a w jego miejsce zostało powołane Biuro Planowania Rozwoju Sieci Drogowej, które przekształcono w Biuro Studiów Sieci Drogowej i włączono do Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych. W instytucjach tych pracowałem do 30 VI 2002 r., najpierw na stanowisku starszego specjalisty, a następnie głównego specjalisty do spraw sieci drogowej. W tym czasie zajmowałem się m.in. weryfikacją projektów drogowych i rekomendowaniem ostatecznych rozwiązań z punktu widzenia sieci drogowej, takich jak np. wspomniany układ drogowy w Sandomierzu, obwodnica Stalowej Woli, droga ekspresowa S-74 (Lipnik – Sandomierz – Stalowa Wola – Zarzecze).

W związku z kolejną reorganizacją GDDP 1 VII 2002 r. zostałem skierowany na wcześniejszą emeryturę. Otrzymałem wtedy propozycję podjęcia pracy w Transprojekcie Warszawa, do którego wróciłem po 30-letniej przerwie, 1 VII 2002 r. na stanowisko starszego projektanta-kierownika. Ostatnie 7 lat pracy było najbardziej efektywne, jeżeli idzie o ilość i jakość opracowanych projektów, dzięki doświadczeniu i nowoczesnym technologiom wspomagającym projektowanie. Opracowano

wtedy wiele koncepcji budów dróg i studiów techniczno-środowiskowych (drogi ekspresowe, krajowe oraz obwodnice). 30 kwietnia 2009 r. po 40 latach i 1 miesiącu w drogownictwie zakończyłem pracę.

Istotnymi elementami mojej aktywności zawodowej były staże i szkolenia zagraniczne, np. w Finlandii, USA, Australii. Realizowałem kontrakty w Afryce (Nigeria) i na Bliskim Wschodzie (Jordania, Kuwejt). Brałem także udział w konkursach organizowanych przez Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji, zdobywając wyróżnienia i nagrody (koncepcje węzłów drogowych, obwodnic, przepraw itd.).

Zajmowałem się również sportem i odnosiłem sukcesy, np. w rzucie dyskiem (mistrzostwo młodzików 1956 r.) i piłce nożnej (pierwsza drużyna Wisły Sandomierz).

Obecnie mieszkam w Warszawie, ale Sandomierz odwiedzam 6-7 razy w roku. Silne więzy z tym królewskim miastem staram się przekazać moim wnukom – Klaudii i Kubie. Oboje co najmniej raz w roku odwiedzają Sandomierz razem z rodzicami, ażeby zapalić lampki na grobie babci Kiśki i pradiadków Falkowskich spoczywających na Cmentarzu Świętopawelskim, a na Cmentarzu Katedralnym zapalają lampki na grobach praprapradziadków i pradiadków Czajków oraz na grobie prapradziadków Malinowskich.

Wojciech Czerwiec – matura 1977

Klasa IV „a” matematyczno-fizyczna profesora Jana Głucha.
Studia na Politechnice Krakowskiej, Wydział Budownictwa Lądowego. Dyplom w 1983 roku.

Od 1993 roku wspólnie z żoną Lidią prowadzę działalność gospodarczą w branży biurowo-papierniczej.

Działam społecznie w wielu organizacjach: Stowarzyszeniu Confraternitas Gostomianum, Społecznym Komitecie Odnowy Cmentarza Katedralnego oraz Stowarzyszeniu Przyjaciół Miasta „Kocham Sandomierz”. Jestem Radnym Miasta Sandomierza od 2006 roku.

Żona Lidia – absolwentka Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Córki: Dominika – studentka Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kamila – studentka Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

Kocham Sandomierz, turystykę górską w gronie rodziny i przyjaciół oraz zespół Pink Floyd.

* * *

Maria Długosz-Kędziora – matura 1975

Urodzona 25.03.1956 r. w Sandomierzu. Z wykształcenia mgr ekonomii o specjalności: ekonomika obrotu towarowego i usług. Ukończyła studia podyplomowe z zakresu organizacji i zarządzania oświatą oraz organizacji i przetwarzania danych księgowych, a także kursy kwalifikacyjne, m.in. kurs przygotowujący do pracy edukatorskiej. Posiada uprawnienia egzaminatora ECDL oraz egzaminatora OKE w zawodach: sprzedawca i technik ekonomista.

W latach 1995–1999 pracowała w ośrodku Doskonalenia Pedagogicznego w Tarnobrzegu, przeprowadzając postępowania kwalifikacyjne dla nauczycieli przedmiotów ekonomicznych. Odbyła

praktykę zagraniczną oraz przygotowywała programy modułowe w ramach projektu Banku Światowego TOR#9 „Szkolenia dorosłych”.

Była jednym z założycieli i członkiem zarządu (skarbnik) Towarzystwa Przyjaciół WSHP w Sandomierzu. Od 1999 r. jest zatrudniona jako wykładowca w WSHP w Sandomierzu, gdzie pełni również funkcję kierownika pracowni komputerowej. Jest autorem i współautorem wydawnictw dydaktycznych dla słuchaczy tej uczelni, m.in. „Program nauczania informatycznego studentów WSHP w Sandomierzu”, „Zarys edytorstwa” czy „Informacja naukowa”.

Jest wicedyrektorem Ponadgimnazjalnego Zespołu Szkół Ekonomicznych im. E. Kwiatkowskiego w Sandomierzu. Przygotowała i zrealizowała autorskie programy nauczania, np. „Komputer w sklepie”. Uczestniczyła w realizacji programu Comenius (1997–2001), w projekcie „Szkoła Kluczowych Kompetencji” realizowanego na zlecenie MEN w ramach Programu Kapitał Ludzki. Za pracę dydaktyczno-wychowawczą była wyróżniana nagrodami dyrektora, starosty i kuratora, w 2007 r. otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Była członkiem Komitetu Obchodów 400-lecia Collegium Gostomianum. Na zlecenie PUP w Sandomierzu organizowała kursy dla osób bezrobotnych o tematyce komputerowo-finansowej. Przez trzy kadencje pełniła funkcję przewodniczącego koła PTI w Sandomierzu, którego była współzałożycielem.

Od 2001 r. pracuje jako ekspert w komisjach egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy. Od 2003 r. pracuje w Powiatowym Zespole do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w charakterze doradcy zawodowego. Jest członkiem „Społecznego Komitetu Odnowy Cmentarza Katedralnego w Sandomierzu. Bierze udział w programie Partnerstwo Miast „Pomost”.

* * *

Dr Adam Erechemla – matura 1973

Wychowawcy : prof. Szczepanowski, prof. Sochacka.

Dalsza nauka:

UMCS 1987 -1992 ,UMCS, magister prawa

NIF-NOT 1992–1993, Międzynarodowe Studium Projektowania Czystszej Produkcji (Professional Development Certificate in Environmental Management and Cleaner Production in Industry)

Uniwersytet Warszawski 1994 – 1995, Podyplomowe Studia Ochrony i Kształtowania Środowiska

Wyższa Szkoła Pedagogiczna Rzeszów 1995–1996, Studium Pedagogiczne Teoretycznych Przedmiotów Zawodowych

Uniwersytet Łódzki, 2001 – 2002, Podyplomowe Studia Prawa Europejskiego

Uniwersytet Łódzki, 2005, Podyplomowe Studia Funduszy Unii Europejskiej

Uniwersytet Łódzki, 2008, doktor nauk prawnych w zakresie prawa.

Praca: Wyższa Szkoła Inżynierjno- Ekonomiczna w Rzeszowie, kierownik Katedry Administracji Publicznej.

Członek Towarzystwa Naukowego Prawa Ochrony Środowiska, Polskiego Stowarzyszenia Prawa Europejskiego.

Zainteresowania: prawo europejskie, prawo ochrony środowiska.

Okolo 200 prac (artykułów naukowych, artykułów popularyzatorskich, rozdziałów w monografiach) dotyczących prawa ochrony środowiska, prawa europejskiego i ochrony środowiska.

Szczepan Furman – matura 1973

Urodziłem się 22.03.1955 roku w Sandomierzu. Collegium Gostomianum ukończyłem w 1973 roku, klasa B, której wychowawcą był Tadeusz Grzesiak. Akademię Medyczną w Warszawie ukończyłem 1979 roku a następnie rozpocząłem pracę w Szpitalu w Sandomierzu.

Po przeniesieniu się do Nowej Dęby ukończyłem specjalizację z chirurgii i Organizacji Ochrony Zdrowia. Dyrektorem szpitala w Nowej Dębie byłem przez 23 lata.

Żona Barbara jest ginekologiem-położnikiem. Syn Szczepan ortopedą w Szpitalu Zachodnim w Warszawie. Córka Katarzyna ukończyła Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego.

Wiesław Jura – matura 1948

Kochany Sandomierzu, ile Cię cenić trzeba, ten tylko się dowie, kto Cię stracił, tak by napisał nasz Wieszc, gdyby nie Wilno.

Urodziłem się 31 maja 1929 roku w Strzemieszycach – obecnie Dąbrowa Górnicza. Do Sandomierza przyszedłem pieszo, z nieco odległej Koprzywnicy, w październiku 1944 roku, kiedy to byliśmy na tak zwanym (baranowsko-sandomierskim przyczółku rosyjsko-niemieckiego frontu.

Wstępny egzamin zdawałem przed komisją pod kierownictwem ówczesnego dyrektora; Pana profesora Hadama. Pomimo potknięcia z geografii, przyjęto mnie do klasy trzeciej, dzięki tajnemu nauczaniu w Koprzywnicy pod kierunkiem Pani Haliny Gąszczyńskiej oraz Jej męża Mieczysława Gąszczyńskiego, tak zwanych wysiedleńców ze Zduńskiej Woli. Byłem opóźniony, więc miejsca w klasie nie było. Udostępnił mi je Jurek Bielejec. Siedzieliśmy zatem na jednym stolku, za co do dziś jestem Mu niezmiernie wdzięczny. Lekcje, przerywane wybuchami frontowych armat, odbywały się w pięknym budynku przy ulicy Stefana Żeromskiego, który odwiedzam do dziś przy każdej okazji. Uczyłem się średnio i tak pozostałem średni do dziś. Miałem uzasadniony kompleks chłopca z prowincji, więc mój kontakt z sandomierskimi kolegami był bardzo ograniczony. Pozyskałem ich dopiero grą w brydża (wówczas pisało się w bridgea).

Mieszkałem na tak zwanej stacji także przy ulicy Żeromskiego. Wiosną zakończyła się wojna, jednakże noce przerywane były seriami karabinów lokalnych partyzantów, którzy nie chcieli akceptować rosyjskiej okupacji. Do konspiracji zaciągnano także starszych uczniów naszego gimnazjum, co wielu zapłaciło życiem. Nas młodzików ukarano tylko za udział w szkoleniu w tak zwanej podziemnej podchorążówce. Ten „hak” zawiesił się na moim późniejszym życiorysie.

Dalsze lata to tylko same radości. Uczenie się było przyjemnością. Mieliśmy nie tylko znakomych, lecz kochanych pedagogów. Modłę się za Nich do dziś. W liceum zaczęliśmy mędrkować, stawiać kłopotliwe pytania, tak na biologii, jak i na lekcjach religii. Dwóję dostałem od kochanego zresztą Księdza dr. Malarczyka za pytanie „Czy Żyd może być zbawiony?” Starsi koledzy mieli tzw. sympatie, ja się tylko platonicznie kochałem w Marysi o niebieskich oczach i jasnych, długich warkoczach, dziś dr nauk medycznych. Sentyment pozostał.

Maturę zdałem również z wynikiem średnim w maju 1948 roku. Mimo zaproszenia, nie wziąłem udziału w komersie oraz maturalnym balu, bowiem składka na ten cel wynosiła więcej niż pensja mojego taty. Poszedłem więc na samotną wycieczkę w do dziś podziwiane Góry Pieprzowe.

Zaraz po maturze przenieśliśmy się wraz z rodzicami w rodzinne strony, tj. do Zagłębia Dąbrowskiego, skąd startowałem na wrocławską medycynę, która jednak nie była mi pisana. Roku nie zmarnowałem, pracowałem fizycznie, uczęszczałem na kurs księgowości, by następnym miesiącem pracować umysłowo.

Na światowej arenie rozpoczynały się wówczas nasilenia stalinizmu. Moje haki potęgowały się zarówno moja, jak i mojego taty przeszłością. Marzenia o atrakcyjnych studiach rozplywały się.

Pracując w przemyśle węgla kamiennego, uzyskałem szansę na górnicze studia na AGH w Krakowie. Matka płakała, że zginę w kopalni, a mnie się to spodobało. Początki były bardzo trudne, bowiem sandomierskie gimnazjum przygotowało mnie do studiów przyrodniczych, a nie technicznych. Geometria wykreślna, rysunek techniczny to czarna magia, którą gryzłem zębami, za to dzięki naszemu kochanemu i wielce szanowanemu wykładowcy Księdzu Stępniewi błyszczałem na fizyce. Zapytano mnie nawet na egzaminie, skąd tak znam ten przedmiot, odpowiedziałem, że z sandomierskiego Liceum.

Mijały studenckie lata, rozwijały się horyzonty, trwała socjalistyczna rzeczywistość. Obydwa stopnie uwieńczone dyplomami, także ze średnim wynikiem. Pierwsza męska miłość zaowocowała małżeństwem przerwany przedwczesną śmiercią. Praca na kopalni nie trwała długo. Okazją dostałem się do biura projektów, by rozpocząć życiowe przeznaczenie. Specjalizując się w górnictwie odkrywkowym, otrzymałem propozycję projektowania pierwszej w Polsce kopalni rudy siarkowej w Piasecznie położonej niedaleko mojej Koprzywnicy. Nowe wyzwanie, nowe zmagania zakończone znów średnim sukcesem. Widocznie nie było jednak lepszych, bo znów mnie przypadło projektowanie drugiej kopalni siarki zwanej „Machów” i znów średni sukces zakończony awansem na stanowisko naczelnego inżyniera biura projektów. Projektowanie kopalń stało się wówczas moją życiową pasją. Haki jednak szły za mną, w związku z czym nie mogłem dalej awansować w kraju. Poszedłem więc za granicę, gdzie spędziłem dalszych kilkanaście lat, projektując kopalnie, bo tylko to umiałem, w Syrii, Egipcie oraz na Filipinach.

W tak zwanym „międzyczasie” zdążyłem poznać drugą równie wartą miłości dziewczynę (tym razem farmaceutkę, leczy mnie do dziś), ślub odbył się w Kairze, syn wyrósł o 20 cm wyższy od taty i poszedł w ślady ojca. Są też wnuczusia i wnuczuś.

Mimo wielu niepowodzeń, które celowo przemilczam, życie rozpoczęte blisko Sandomierza uważam za szczęśliwe, co przypisuję również temu, że urodziłem się wiosną, w niedzielę i to przed samym południem.

Jestem starym, lecz nie zgnuśniałym człowiekiem; by to potwierdzić, planuję jechać do Sandomierza uściskać kolegów, a może i koleżanki na okolicznościowym Gostomiańskim Balu. Dziękuję za zaproszenie.

Anna Karelus z d. Pazdre – matura 1962

Zgodnie z rodzinną tradycją (brat Marian Pazder – matura 1955 r., siostra Grażyna – matura 1965 r.) ukończyłam I LO w roku 1962. Wychowawczynią naszej klasy XI „b” była ukochana Pani prof. Stanisława Krawczyk. W tym samym roku rozpoczęłam studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu

Łódzkiego. Dyplom ukończenia studiów otrzymałam w 1967 r.

Wkrótce podjęłam pracę w Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sandomierzu, a od 1968 r. pracę w dawnej Hucie Szkła Okiennego w Sandomierzu w charakterze referenta prawnego.

Po ukończeniu aplikacji radcowskiej i przekształceniu HSO w spółki prawa handlowego oraz zmiany nazwy na Pilkington Sandoglass, następnie Pilkington Polska i obecnie Pilkington NSG – zostałam radcą prawnym tej spółki i pełnię tę funkcję do chwili obecnej.

W tym roku (2012) jeden z moich wnuków – Bartosz Łuczak, również kończy I LO w Sandomierzu.

RODZINA KOLASÓW

Jan Kolasa

Jadwiga Kolasa – Pękacka – siostra

Beata Kolasa – Kuleszko – córka

Aneta Kolasa – Kuśmirek – córka

Magdalena Kuleszko – wnuczka

Joanna Kuleszko – wnuczka

Jan Kolasa – matura 1956

Do I LO uczęszczałem w latach 1952 – 1956 do klasy „b”.

Studia ukończyłem w Wyższej Szkole Rolniczej w Olsztynie, uzyskując dyplom mgr. inż. rolnictwa. Jako stypendysta podjąłem pracę zawodową w PGR Garbno pow. Kętrzyn.

W 1970 roku zostałem powołany na stanowisko dyrektora w jednostce wielozakładowej Agrokompleksu Kętrzyn prowadzącej produkcję rolniczą na pow. 7400 ha. W 1977 roku powróciłem do rodzinnego Sandomierza. Korzystając z wieloletniego doświadczenia praktycznego podjąłem prace kolejno – w WZKR jako wiceprezes zarządu, w POZH o/Sandomierz zostałem dyrektorem i w WOPR w Sandomierzu zastępcą dyrektora. Na zasłużoną emeryturę przeszedłem w 2001 roku.

Za osiągnięcia zawodowe byłem wielokrotnie odznaczany – m.in. Brązowym Krzyżem Zasługi, medalami Zasłużonego Pracownika Rolnictwa, 40-lecia oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Jadwiga Pękacka z d. Kolasa – matura 1964

Do I LO uczęszczałam w latach 1960 – 1964. Wychowawcą mojej klasy „c” był Jan Rolecki.

Po ukończeniu w 1969 roku studiów w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie na wydziale Technologii Rolno-Spożywczej, jako mgr inż. podjęłam pracę zawodową w ZPOW w Dwikozach, a następnie w Radomiu. W 1979, spełniając swoje plany życiowe, zaczęłam pracować w Zespole Szkół Spożywczych i Hotelarskich w Radomiu, wykorzystując moja wiedzę praktyczną jako nauczyciel przedmiotów zawodowych. W trakcie pracy ukończyłam studia podyplomowe w zakresie ochrony środo-

wiska, wiele kursów doszkalających. Aktywnie uczestniczyłam w realizacji programu UE Leonardo da Vinci m.in. na Łotwie i we Francji. Jako nauczyciel dyplomowany uzyskałam certyfikat egzaminatora OKE w Warszawie. Za osiągnięcia pedagogiczne byłam wielokrotnie nagradzana, a także zostałam uhonorowana Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Jestem szczęśliwą mamą dwóch synów i babcią czworga wnucząt.

Beata Kuleszko z d. Kolasa – matura 1986

Do I LO uczęszczałam w latach 1982–1986, klasa III „c”. Moim wychowawcą był Tadeusz Grzesiak.

Studia wyższe o kierunku biologicznym ukończyłam na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie w roku 1991. Następnie rozpoczęłam pracę w Collegium Gostomianum jako nauczycielka biologii i wychowawca internatu. Ukończyłam także studia podyplomowe na tej samej uczelni w zakresie pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej. Jako nauczyciel dyplomowany jestem zatrudniona w Publicznym Gimnazjum w Dwikożach. W trakcie pracy odbyłam liczne kursy podwyższające kwalifikacje. Posiadam certyfikat egzaminatora OKE w Łodzi. Współpracuję z naszym liceum w zakresie tworzenia i realizacji projektów UE Socrates Comenius – „Na Bursztynowym Szlaku” oraz z Ośrodkiem Edukacji Ekologicznej, który aktywnie działa przy CG.

Za osiągnięcia zawodowe zostałam uhonorowana srebrną i złotą Odznaką LOP, odznaką honorową Za Zasługi dla Ochrony Środowiska, Brązowym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Aneta Kuśmirek z d. Kolasa – matura 1994

Do I LO uczęszczałam w latach 1991–1994 do klasy „a” – profil matematyczno-fizyczny. Wychowawcą mojej klasy była Barbara Radzimowska.

Studia na kierunku Zarządzanie i Marketing na Akademii Ekonomicznej w Krakowie ukończyłam w 1999 roku. W tym czasie rozpoczęłam pracę zawodową jako księgowa, kierownik zespołu, a następnie dyrektor operacyjny w firmach ekonomiczno – doradczych.

Zaczęłam także prowadzić własną działalność gospodarczą: AM Consulting – zajmuję się głównie oceną i doradztwem w sprawach projektów Unii Europejskiej. Od 2011 jestem dyrektorem handlowym w firmie działającej na rzecz ochrony środowiska w zakresie demontażu i unieszkodliwiania wyrobów azbestowych. W trakcie pracy zawodowej podwyższałam swoje kwalifikacje i ukończyłam studia podyplomowe na Uniwersytecie Warszawskim oraz Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania na kierunkach: rachunkowość i podatki oraz psychologii biznesu.

Magdalena Kuleszko – matura 2010

Uczennicą I LO w klasie matematyczno-fizycznej byłam w latach 2007–2010 i szkołę ukończyłam z wyróżnieniem. Wychowawcą mojej klasy był Jan Wieczorek. Aktualnie jestem studentką II roku Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej. Moje zainteresowania to sport i turystyka.

Joanna Kuleszko

Jestem uczennicą klasy II „b” o profilu matematyczno – geograficznym. Wychowawcą klasy jest Andrzej Bryła. Moim hobby jest nauka języków i poznawanie świata. Bardzo aktywnie uczestniczę w projekcie Comenius 2010 – 2012. Dzięki nauce w Collegium Gostomianum przeżywam najwspanialszą przygodę w moim życiu.

***

Maria Pater z d. Kukurba – matura 1977

Klasa IV „a” mat-fiz., wychowawca prof. Jan Głuch. Absolwentka SGPiS w Warszawie w 1984 roku. Ekonomista, specjalista w zakresie finansów przedsiębiorstwa. Doktorat w zakresie ekonomii obroniła w Szkole Głównej Handlowej w 2004 roku. Wykładowca, jest trenerem i doradcą zarządów firm w zakresie rachunkowości zarządczej i zarządzania finansami. Prowadziła szkolenia dla TV Polskiej S.A. oraz konsultacje dla Ministerstwa Gospodarki. Uczestniczyła w opracowaniu programów na poziomie studiów licencjackich i MBA. W ramach międzynarodowych programów uzyskała stypendia w Wielkiej Brytanii, Grecji i Portugalii. Obecnie pracuje jako wykładowca Polish Open University w Warszawie.

Stefan Kwiatkowski – matura 1963

Uczęszczał do liceum w latach 1959 – 1953 do klasy "A", której wychowawcą był Pan Profesor Zbigniew Czerwonka.

1953–1959 – student Akademii Medycznej w Łodzi.

Od 1969 roku praca w szpitalu powiatowym w Chojnicach:

- lekarz specjalista chirurg, organizacji zdrowia;
- asystent oddziału chirurgicznego, z-ca ordynatora, z-ca dyrektora, dyrektor;
- studia podyplomowe z zakresu zarządzania oraz orzecznictwa i ubezpieczeń.

2005–2010 – radny powiatu Chojnice – przewodniczący Rady Powiatu, inicjator pomocy ze strony powiatu chojnickiego dla powiatu sandomierskiego w czasie powodzi w Sandomierzu. Żonaty – żona Mirosława, lekarz pediatra, dwie córki. Zainteresowania: historia, turystyka Obecnie emeryt prowadzący działalność medyczną.

dr nauk med. mult. Arkadiusz Miernik – matura 2002 r.

Urodzony 25 kwietnia 1983 roku w Sandomierzu. Ukończył Szkołę Podstawową w Gierlachowie. W 1997 roku zdobył tytuł laureata Olimpiady Historycznej, w 1998 roku tytuł laureata Olimpiady Ekologicznej.

Absolwent klasy o profilu ogólnym pod wychowawstwem Pani mgr Barbary Fijałkowskiej, a następnie Pani dr inż. Barbary Tęgiewicz. W trakcie nauki w murach Collegium Gostomianum został finalistą XVI Ogólnopolskiej Olimpiady Ekologicznej, zdobył wyróżnienia 1. stopnia IV Ogólno-

polskiego Konkursu „Język Angielski i Ekologia”, 2. miejsca w wojewódzkim konkursie „Mój las”. Uczestniczył także w polsko-niemieckim projekcie naukowym „Moralno – etyczne aspekty biotechnologii” w Hofstetten w 1999 roku. W 2002 roku otrzymał tytuł honorowy „Duma Collegium Gostomianum” nadawany przez Stowarzyszenie „Confraternitas Gostomianum”.

Po ukończeniu I LO Collegium Gostomianum podjął w 2002 roku studia na II Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie. W pierwszych latach studiów związany ze Studenckim Kołem Naukowym przy Klinice Neurochirurgii Centrum Medycyny Doświadczalnej i Klinicznej PAN, został następnie prezesem koła Naukowego przy Katedrze i Klinice Urologii Akademii Medycznej w Warszawie. Autor publikacji z zakresu leczenia zaburzeń cyrkulacji płynu mózgowo-rdzeniowego oraz leczenia guzów pęcherza moczowego.

W 2004 roku otrzymał stypendium na pobyt na Uniwersytecie Wiedeńskim w Austrii. Od 2005 roku podjął na pełnych prawach studia medyczne na Uniwersytecie Wiedeńskim oraz otworzył przewód doktorski w Uniwersyteckiej Klinice Urologicznej Uniwersytetu Wiedeńskiego. Współpracował naukowo z licznymi międzynarodowymi ośrodkami badawczymi min. w Mediolanie (Włochy), Atenach (Grecja), Londynie (Wielka Brytania) oraz Pittsburg (USA). Jest współautorem książki „Urologia i chirurgia urologiczna” pod redakcją prof. dr med. Boba Djavana.

W 2005 i 2006 roku został stypendystą Instytutu „Janineum”. Od 2006 członek klubu „Club-Alpbach-Medica” dla wybitnych młodych naukowców.

We wrześniu 2006 roku obronił pracę doktorską na Uniwersytecie Wiedeńskim.

W październiku 2006 roku przebywał na stażu naukowym w Klinice Urologii Uniwersytetu w Düsseldorfie w Niemczech. W 2007 ukończył studia medyczne w Austrii i rozpoczął pracę w Uniwersyteckiej Klinice Urologicznej Uniwersytetu we Freiburgu w Niemczech. Od tego czasu kontynuuje pracę naukową ze szczególnym uwzględnieniem mało inwazyjnych metod leczenia w urologii. Autor licznych prac naukowych, narodowych oraz międzynarodowych nagród i wyróżnień. W ramach przygotowań do habilitacji obronił drugą pracę doktorską w dziedzinie psychometrycznych analiz wyników leczenia uzyskując tytuł podwójnego doktora nauk medycznych.

Aktywny działacz społeczny i propagator postawy proekologicznej, honorowy krwiodawca. Były członek Ligii Ochrony Przyrody. W 2001 roku otrzymał honorowe wyróżnienie za prace w sztabie przeciwpowodziowym.

Spśród zainteresowań zawodowych wspomnieć można: diagnostykę i leczenie raka prostaty oraz mało inwazyjne metody chirurgiczne w urologii.

Prywatnie miłośnik muzyki (w szczególności Mozarta i Szostakowicza), górskich wędrówek, turystyki rowerowej oraz tenisa stołowego.

Tadeusz Olszewski – matura 1961

Uczęszczałem do liceum w latach 1957–1961 do klasy „a”, której wychowawcą w kl. VIII, IX, X był prof. Tadeusz Grzesiak (nauczyciel historii), a w klasie XI po połączeniu z klasą „c” prof. Jan Głuch. Od 1961 do 1966 roku studiowałem w Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy) na Wydziale Zootechnicznym na studiach dziennych.

Pracę magisterską obroniłem w czerwcu 1966 r. u prof. zw. dr. hab. Bolesława Nowickiego. Pracę zawodową rozpocząłem w październiku

1966 r. w Państwowych Gospodarstwach Rolnych jako ich stypendysta (od III roku studiów otrzymywałem stypendium fundowane).

Pracowałem tam do chwili prywatyzacji Państwowych Gospodarstw Rolnych w latach 90.

Obecnie jestem współwłaścicielem dużego gospodarstwa rolnego.

Od 1970 roku jestem myśliwym.

Stanisława Ossowska z d. Broś – matura 1968

Wędrowałam po Polsce niemal od urodzenia. Zamieszkiwałam w Tarnowie, okolicach Sandomierza, Łodzi, Gdyni, Sopocie, Gdańsku i Nadarzynie, gdzie mieszkam obecnie. Pracowałam między innymi jako pracownik naukowo-dydaktyczny (na Uniwersytecie Łódzkim, potem Gdańskim). Jestem założycielem, rektorem i likwidatorem Wyższej Szkoły Fundacji Kultury Informatycznej w Nadarzynie, przedsiębiorcą, działaczem społecznym i budowniczym.

Kocham ludzi, dobre słowo i nowe wyzwania. Ciągle jestem aktywna zawodowo i społecznie. Obecnie prowadzę Fundację Kultury Informatycznej, przedszkole niepubliczne Jupik. Organizuję co-miesięczne otwarte spotkania czwartkowe (od początku 2004 roku) i pisuję wiersze, czasem prozę. Trudno przewidzieć, co jeszcze będę robić w przyszłości.

Mam troje zrodzonych ze mnie, kochanych dzieci i czworo (na razie) uroczych wnucząt.

Zapraszam na strony otwartespokaniaczwartkowe.pl, jupikprzedszkole.pl,

sap-dwa-www.blog.pl.

Henryk Pargieła – matura 1959

Pochodzę ze wsi Suchowola, gmina Osiek. Urodziłem się 19 lutego 1941 roku. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Suchowoli rozpocząłem w roku 1955 naukę w Liceum w Sandomierzu.

Po maturze studiowałem na Wydziale Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Studia ukończyłem w 1964 roku. Po kilku latach pracy w leśnictwie zostałem w 1969 roku nadleśniczym nadleśnictwa Barycz. Na tym stanowisku z kilkuletnimi przerwami przepracowałem do emerytury w 2006 roku.

Byłem także nadleśniczym nadleśnictwa Łągów przez 1 rok, a przez 3 lata dyrektorem Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu. (Pracowało wtedy 4700 pracowników.)

Przez całe życie zawodowe byłem czynnym członkiem ruchu ludowego, obecnie Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Przez całe życie wyznaję wartości chrześcijańskie. Kierowałem budowaniem przez leśników w czynnie społecznym ołtarza polowego dla Papieża w Radomiu w 1991 roku. Przyjąłem komunię od Papieża.

Jestem czynnym członkiem kilku stowarzyszeń leśnych. Od kilku lat jestem przewodniczącym zarządu krajowego Stowarzyszenia Ruch Obrony Lasów Polskich. Stowarzyszenie liczy około 5000 członków.

Po wielu latach stwierdzam, że wybrałem dobre zajęcie – zawód leśnika. Uważam, że mogłem całe życie dobrze go wykonywać zawód leśnika w dużej mierze dzięki mojej szkole w Sandomierzu.

Mam dużą przyjemność, że naszą szkołę ukończyło też dwóch absolwentów, zacnych leśników. Jeden to Eligiusz Elżakowski, późniejszy dyrektor Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Lublinie i kolega Ryszard Bijak, obecny nadleśniczy nadleśnictwa Łąck. Myślę, że jest więcej absolwentów, którzy zostali leśnikami, ale nie mam o nich wiedzy.

Jestem dumny z naszej szkoły. Wyrażam wdzięczność moim rodzicom: Anieli i Stanisławowi Pargielom, że mnie skierowali do tej szkoły. Jestem wdzięczny moim profesorom oraz koleżankom i kolegom ze szkoły.

Ożeniłem się z Anną Sak w 1963 roku. Wychowaliśmy sześcioro dzieci: Joannę, Stanisława, Wojciecha, Andrzeja, Martę i Justynę.

Niestety w roku 2003 zmarła żona, a w 2004 córka Joanna. Wszystkie córki skończyły studia, a synowie szkoły średnie. Dwóch synów osiągnęło sukcesy w biznesie. Produkują skomplikowane urządzenia mechaniczne na eksport. Zatrudniają przy produkcji metalowej kilkuset pracowników. Pozostałe dzieci pracują w wybranych przez siebie zawodach. Mam 11 wnucząt.

Pozdrawiam wszystkich leśnym pozdrowieniem „Darz Bór”.

Marcin Pietrzykowski – matura 1994

Biogram zamieszczony w rozdziale „Znani wychowankowie”

Joanna Elżbieta Piotrowicz z d. Siciarska – matura 1978

Urodzona 12 stycznia 1960 r. W latach 1966–1974 uczęszczała do Szkoły Podstawowej nr 4 w Sandomierzu. W 1974 ukończyła Ognisko Muzyczne w klasie akordeonu. W latach 1974–1978 uczęszczała do I Liceum Ogólnokształcącego w Sandomierzu – do klasy matematyczno-fizycznej (wychowawca Zbigniew Czerwonka).

W trakcie nauki w liceum kontynuowała swoje wcześniejsze zainteresowania. Działała w ZHP – była drużynową drużyny harcerskiej przy Szkole Podstawowej nr 1 w Sandomierzu. Brała udział w wielu rajdach i obozach harcerskich. Interesowała się także muzyką, przede wszystkim śpiewem. Wielokrotnie reprezentowała liceum w Konkursach Piosenki Radzieckiej, akademiach i uroczystościach kulturalnych organizowanych na terenie miasta i województwa. Po zdaniu matury studiowała w klasie sopranu na wydziale wokalnno-aktorskim Konserwatorium w Petersburgu.

W latach 1978–1984 odbyła studia na wydziale lekarskim Akademii Medycznej w Krakowie. W 1985 r. rozpoczęła pracę w Szpitalu Wojewódzkim w Tarnowie. W 1988 r. uzyskała I stopień, a w 1992 – II stopień specjalizacji w zakresie dermatologii-wenerologii. Od 2006 r. jest ordynatorem oddziału dermatologii Szpitala Specjalistycznego w Tarnowie.

W latach 1997–2004 r. działała społecznie w Poradni Konsultacyjnej zajmującej się problemami HIV/AIDS. Od 2002 do 2010 r. pełniła funkcję biegłego sądowego w dziedzinie dermatologii-wenerologii przy Sądzie Okręgowym w Tarnowie.

Dermatologia jest jej życiową pasją. Wiele satysfakcji wdzięczności pacjentów przynosi jej także zaangażowanie w zabiegi dermatologii estetycznej. Oprócz zawodowych zainteresowań lubi muzykę klasyczną (operę i operetkę), podróże, narciarstwo, no i nadal śpiewa w sopranach medycznego chóru „Panaceum” w Tarnowie.

Od 1981 r. mężatka, ma dwoje dzieci – córka Katarzyna (1982) i syn Michał (1984). Mąż Paweł i dzieci również są lekarzami. Ma 3 uroczych wnucząt – Laurę, Jasia i Stasia.

Pospieszna Barbara z d. Dziedziczak – matura 1976

Klasa „b” o profilu humanistycznym; wychowawca: Aleksandra Abram; lata nauki: 1972–1976.

Z urodzenia jestem sandomierzanką. Tu kończyłam Szkołę Ćwiczeń, SP nr 1 i oczywiście I Liceum Ogólnokształcące.

Swojej wychowawczyni oraz pani prof. Reginie Stępień, jak również prof. Stankowi zawdzięczam to, kim teraz jestem.

Po ukończeniu liceum zostałam studentką na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Chciałam zostać konserwatorem zabytków i wrócić do rodzinnego Sandomierza, ale los postanowił inaczej. Mój dyplom magistra konserwatorstwa przypadł na dzień po ogłoszeniu stanu wojennego i tym samym obrona musiała zostać przesunięta w czasie. Obroniłam go dopiero 14 grudnia 1983 r. Na UMK również obroniłam doktorat pt. „Urządzenia grzewcze na zamkach krzyżackich w Prusach”, co było związane z moją pracą zawodową w Muzeum Zamkowym w Malborku, gdzie zostałam zatrudniona w styczniu 1984 roku. Przeszłam tu wszystkie szczeble kariery muzealnej. Jestem kustoszem dyplomowanym i kuratorem ds. badań i zbiorów artystycznych. Nadzoruję pracę kustoszy i innych pracowników merytorycznych zaangażowanych w wystawiennictwo i prace naukowo-badawcze, zarówno w Muzeum Zamkowym w Malborku, jak również w Muzeum w Kwidzynie. Przygotowałam szereg wystaw cieszących się sporym zainteresowaniem i turystów, i specjalistów. Niektóre z nich zostały nagrodzone („Kafle z terenu dawnych Prus Królewskich”, nagroda zespołowa 1990) lub wyróżnione („Kadyny. Królewski Warsztat Majoliki. 1904–1944”, 1999) w konkursie na najciekawsze wydarzenie muzealne roku, który od kilku edycji zwany jest Sybillą. W roku jubileuszu Bitwy Grunwaldzkiej przygotowałam wraz z zespołem pierwszą w Polsce monograficzną wystawę sztuki średniowiecznej, która powstała na obszarze państwa zakonnego (Fundacje artystyczne na terenie państwa krzyżackiego w Prusach). Było to wyjątkowe wydarzenie w pomorskim muzealnictwie ostatnich lat.

Oprócz pracy muzealnika jestem też wykładowcą na UMK, gdzie prowadzę zajęcia z zakresu zabytkoznawstwa ceramiki i szkła dla studentów II stopnia Ochrony Dóbr Kultury, a także na Muzealnych Studiach Podyplomowych i gościnnie na Konserwatorskich Studiach Podyplomowych. Przez kilka lat również wykladałam historię sztuki nowożytnej powszechnej na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Czynnie działam w Stowarzyszeniu Historyków Sztuki. Od dwóch kadencji jestem wiceprezesem Oddziału Gdańskiego. Przez kilka lat zasiadałam też w kapitule Konkursu im. prof. Jerzego Stankiewicza. W latach 1998–2006 współpracowałam z kwartalnikiem branżowym „Ciepło”.

Jestem mężatką. Mąż Kazimierz jest adiunktem w Katedrze Historii Sztuki na UMK. Mamy troje dorosłych już dzieci: Joannę (architekt wnętrz), Małgorzatę (plastyk, ceramik), Teodora (programista) oraz synową Annę (inż. technologii żywności) i rocznego wnuka Tymoteusza.

Oboje z mężem jesteśmy zauroczeni małą miejscowością Miasteczko Krajeńskie, gdzie kupiliśmy zabytkowy dom z myślą o założeniu tu w najbliższej przyszłości muzeum Michała Drzymały, bohatera narodowego.

Odnaczenia:

1. medal srebrny za długoletnią służbę przyznany przez prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, 2011 r.
2. odznaka honorowa „Zasłużony dla kultury polskiej” przyznana przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego, 2011 r.

Maciej Sawa – matura 2001

Uczęszczał do I Liceum Ogólnokształcącego w latach 1997–2001. Klasa „d”. Wychowawca mgr Zbigniew Wójcik. Studiował ekonomię oraz filozofię. Absolwent ekonomii na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Mieszka i pracuje w Warszawie. Od 2006 r. zawodowo związany z rynkiem kapitałowym. Od kilku lat pełni funkcję menadżerską w jednym z czołowych domów maklerskich w Polsce. W związku małżeńskim z absolwentką I LO Collegium Gostomianum Kamilą Sytą-Sawą. Zawodowo interesuje się finansami behawioralnymi a prywatnie wielki pasjonat podróży. Znacznik kuchni gruzińskiej. Miłośnik dobrej literatury.

Czechofil. Zdeklarowany nonkonformista. Posiadacz marzeń tyleż nieprawdopodobnych, co niemożliwych.

Ewa Sierokosz z.d. Kossowska – matura 1968

Wychowawca mgr Anna Socha

Ukończyłam pomaturalne studium Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego w Sandomierzu 1971 roku.

Od 1972 roku pracuję w zakładzie fotograficznym, odziedziczonym po rodzicach.

Fotografia to moje życie, a przygoda z nią trwa od dzieciństwa. Pasją fotografowania zaraził mnie ojciec, który prowadził zakład fotograficzny m.in. w Sandomierzu. Od najmłodszych lat zapoznałam się z różnymi technikami fotograficznymi: retusz, ciemnia, wywoływanie klisz i zdjęć od fotografii analogowej po cyfrową. Z pasją fotografuję ludzi pejzaże, przyrodę i ukochany Sandomierz. Staram się utrwalić wszystko co warte jest zatrzymania w kadrze, chwile tworzone przez naturę niepowtarzalne i urzekające, dające wiele niezapomnianych doznań.

Moje osiągnięcia z dziedziny fotografii to udział w licznych konkursach fotograficznych i wystawach w Australii, Austrii, Francji, Indiach, Qatarze (Emiraty Arabskie), Brazylii, Oklahomie (USA) i w Polsce.

Wystawy indywidualne, publikacje, okładki, albumy, książki, a także kalendarze z moimi zdjęciami.

Jestem członkiem Fotoklubu Rzeczypospolitej Polskiej z tytułem artysta fotografik, założycielką Sandomierskiego Towarzystwa Pasjonatów Fotografii oraz współzałożycielką i długoletnią słuchaczką Uniwersytetu III wieku przy WSHP w Sandomierzu.

Mąż Janusz, również absolwent I LO w Sandomierzu; synowie: Marcin, Tomasz i Paweł; wnuczki: Ola i Ella.

Elżbieta Sobolewska – matura 1978

Nauka:

- Szkoły Podstawowej nr 4 im. Jarosława Iwaszkiewicza w Sandomierzu,
- Collegium Gostomianum (klasa matematyczno-fizyczna, wychowawca prof. Z. Czerwonka),
- Uniwersytet Jagielloński, Wydział Biologii i Nauki o Ziemi, kierunek biologia.

Studia podyplomowe:

- 1999–2000 – Wyższa Szkoła Humanistyczno-Przyrodnicza w Sandomierzu, studia podyplomowe na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym, kierunek Przyroda – nauczanie blokowe w klasach IV – VI szkoły podstawowej,
- 2005–2006 – Wyższa Szkoła Humanistyczno-Przyrodnicza w Sandomierzu, studia podyplomowe na Wydziale Humanistycznym, kierunek Organizacja i zarządzanie oświatą.

Praca:

Po rocznej pracy w świetlicy SP nr 4 w Sandomierzu od 1984 roku pracuje w SP nr 2 w Sandomierzu jako nauczyciel biologii, a po reformie oświaty jako nauczyciel przyrody. Obecnie dyrektor tej szkoły.

Pasje: podróże, jazda na rowerze, dobry film lub książka.

Janusz Sobolewski – matura 1978

Urodzony 22 maja 1959 r.

Nauka: absolwent Szkoły Podstawowej nr 1 im. Mikołaja Kopernika w Sandomierzu, Collegium Gostomianum (klasa matematyczno-fizyczna, matura 1978, wychowawca profesor Zbigniew Czerwonka), Uniwersytetu Jagiellońskiego (Wydział Prawa i Administracji kierunek administracja) Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach (studia podyplomowe Zarządzanie Zasobami Ludzkimi).

Praca: Urząd Miejski w Sandomierzu 1983–1989, referent w Biurze Rady Narodowej, kierownik wydziału komunikacji, działalność gospodarcza 1990–2006, Powiatowy Urząd Pracy w Sandomierzu – z-ca dyrektora od 2007 do chwili obecnej.

Działalność społeczna: Sandomierskie Stowarzyszenie Regionalne „Goworek” (redaktor naczelny periodyku „Goworek”, w latach 2002–2004 ukazało się 16 numerów czasopisma); Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej Koło w Sandomierzu członek nadzwyczajny od 2003 roku; Towarzystwo Naukowe Sandomierskie – członek od 2009 roku; Stowarzyszenie Wychowanków Gimnazjum i I Liceum Ogólnokształcącego w Sandomierzu – wicekanclerz Kapituły od 2008 roku, współorganizator Zjazdu Absolwentów 2012, współprojektant kalendarzy Collegium Gostomianum w 2008, 2009, 2010, 2011 i 2012; Społeczny Komitet Odnowy Cmentarza Katedralnego w Sandomierzu – prezes zarządu od 2009 roku, współorganizator corocznych kwest dla ratowania sandomierskich nekropolii; radny rady miasta V kadencji (2006–2010).

Zainteresowania, pasje: polityka, historia, sport (kibicowanie, jazda na rowerze), podróże (krajowe i zagraniczne), taniec.

Kamila Syta-Sawa (nazwisko rodowe Syta) – matura 2003 r.

Wychowawca mgr W. Białousz, mgr M. Borowski. Ukończyła prawo na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz równoległe stosunki międzynarodowe na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Aplikantka adwokacka ostatniego roku przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie. Mieszka i pracuje w Warszawie. Od trzech lat zawodowo związana z warszawską kancelarią, w której pracuje na stanowisku prawnika w zespole postępowań sądowych. Specjalizuje się w sądowym postępowaniu cywilnym, prawie karnym gospodarczym (white collar crimes) oraz doradztwie legislacyjnym. Aktywna działaczka na rzecz praw kobiet oraz równego statusu kobiet i mężczyzn. Prywatnie pasjonatka podróży i odkrywczyni smaków świata. Niezmiennie od lat licealnych towarzyska, otwarta na ludzi i nowe wyzwania. Ceniąca licealne przyjaźnie – sprawna organizatorka licznych wyjazdów i spotkań.

W związku małżeńskim z absolwentem I Liceum Ogólnokształcącego Maciejem Sawą – matura 2001. Siostra Marcina Syty, nauczyciela I LO Collegium Gostomianum.

Szadorska Anna z d. Sieradzka – matura 2001

Klasa „a” matematyczno-informatyczna

Wychowawca: Barbara Wieczorek

Na Akademii Ekonomicznej w Krakowie uzyskałam tytuł magistra studiów dziennych na kierunku: finanse i bankowość, o specjalności: finanse przedsiębiorstw. Podczas studiów wyjechałam na półroczne studia do Szwecji oraz zakwalifikowałam się na 3-miesięczną praktykę w jednym z biur w Londynie.

Po studiach przez rok pracowałam dla IBM BTO w Krakowie. Od 2007 r. pracuję w warszawskim biurze międzynarodowej firmy KPMG, w prestiżowym dziale „Podatki międzynarodowe” jako doradca podatkowy. W trakcie mojej kariery w KPMG pracowałam m. in. przez 3 miesiące we włoskim biurze KPMG w Bolonii.

Sandomierz niezmiennie pozostaje moją „Małą Ojczyzną”. Od 2012 roku razem z mężem prowadzimy internetową galerię sztuki www.artsandomierz.pl prezentującą dorobek artystyczny środowiska plastycznego związanego z Ziemią Sandomierską.

Kocham podróże, poznawanie nowych miejsc oraz kultur. W najbliższych latach planuję podróż do Ameryki Południowej, fascynuje mnie kultura latynoamerykańska i język hiszpański.

Halina Szubert-Sobolska z d. Szubert – matura 1948

Lata uczęszczania do CG ???

Świadectwo ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego 28 czerwca 1946 r. Lata nauki w Liceum Ogólnokształcącym 1946/47 ubiegłego wieku 47/48 r.

Świadectwo dojrzałości – Matura 24 maja 1948 r. (Nr 29/48) o profilu przyrodniczym.

Członkami Komisji Egzaminacyjnej byli – m.in. ks. Józef Stępień, prof. Głębowna Maria, Stanisława Krawczyk. Dalsza nauka to Średnie i

Wyższe Studia Artystyczne – lata 1950-56 – Państwowa Wyższa Szkoła Muzyczna – wydział wokalny we Wrocławiu – uzyskany stopień zawodowy – dyplomowany artysta muzyk oraz tytuł magistra sztuki.

Moja pasja zawodowa:

Występy w Operze Wrocławskiej – praca pedagogiczna – praca w rozmaitych zespołach wokalnych – a najdłużej – do 1985 r. solistka i artystka Chóru Polskiego Radia i Telewizji – znanego w kraju i za granicą – pod dyrekcją Edmunda Kajdasza oraz Stanisława Krukowskiego.

Wyjazdy koncertowe oraz nagrania płytowe w kraju i za granicą. Za długoletnią pracę i osiągnięcia artystyczne – dyplomy i Honorowe Odznaki oraz Srebrny Krzyż Zasługi w 1984 r. (Uchwała Rady Państwa). Działalności społeczna – od roku 65. do dzisiaj udzielam się w Stowarzyszeniu Polskich Artystów Muzyków – SPAM (Członek Rzeczywisty). W roku 1999 zostałam zaszczyconą Złotą Odznaką SPAM-u. Zainteresowania muzyczne wyniosłam z domu rodzinnego – Ojciec był skrzypkiem amatorem. Jako ciekawostkę podam, że moim pierwszym nauczycielem śpiewu był (w latach 46–48) ksiądz prof. Miazga z kościoła św. Jakuba w Sandomierzu, z którym koncertowałam w tymże kościele oraz w Katedrze Sandomierskiej, a także muzykolog ksiądz Świerczek, nauczyciel muzyki w CG.

Rodzina – mąż lekarz, syn Dobiesław – magister inż. (Politechnika Wrocławska), córka Beata – nauczycielka, obecnie w Kanadzie uczy w polskiej szkole, brat Bogdan nadal mieszka w Sandomierzu z rodziną.

P.S. O ile to możliwe – prosiłabym o przyznanie (za zaliczeniem pocztowym) wydanych książek z życia szkoły – wcześniejszych i obecnych na pamiątkę dla mnie i potomnych.

Będę wielce zobowiązana. Dołączam miłe pozdrowienia dla uczestników i organizatorów Zjazdu Koleżeńkiego.

Zdzisław Jan Trębski – matura 1954

Urodziłem się 14 września 1936 r. w Sandomierzu. Mój ojciec Jan pracował w Starostwie Sandomierskim, matka Janina z domu Bednarska ukończyła „Mariówkę” (seminarium nauczycielskie k. Smagorzewa).

Przebieg nauki:

1943–1944 – tajny komplet prowadzony przez prof. Aleksandrę Gorzelewską w Sandomierzu;

1945–1950 – Szkoła Ćwiczeń Ogólnokształcąca stopnia podstawowego przy państwowym Liceum Pedagogicznym (w budynku Collegium Gostomianum);

1950–1954 – Liceum Ogólnokształcące w Sandomierzu;

1954–1959 – Wydział odlewnictwa Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, gdzie uzyskałem tytuł magistra inżyniera odlewnika.

Przebieg pracy zawodowej:

1960–1985 – Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego „PZL – Gorzyce” w Gorzycach k. Sandomierza; w „PZL Gorzyce” byłem m. in. kierownikiem sekcji technologicznej, kierownikiem odlewni magazynu, kierowałem pracami Ośrodka Badawczego, Działu Organizacyjno-Prawnego;

1985–1988 – Urząd Miejski w Sandomierzu – Naczelnik Miasta; do swoich sukcesów zaliczam przygotowanie obchodów 700-lecia II lokacji Sandomierza (1986 r.) oraz współdziałanie w powołaniu w powołaniu Społecznego Komitetu Rewaloryzacji Zabytków, którego byłem sekretarzem;

1988–1998 – Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego „PZL – Gorzyce”; w tym czasie byłem m. in. głównym specjalistą ds. pracowniczych.

W trakcie pracy zawodowej odbyłem liczne kursy podyplomowe, aktualizujące wiedzę z zakresu odlewnictwa. 1 stycznia 1998 r. przeszedłem na emeryturę.

Działalność społeczna:

1980–2001 – zorganizowałem Koło Ligi Morskiej w Sandomierzu i pełniłem obowiązki przewodniczącego;

1990–2001 – prace nad powołaniem Confraternitas Gostomianum. Stowarzyszenie Wychowanków Gimnazjum i I Liceum Ogólnokształcącego w Sandomierzu (we współpracy z A. Śmiszek-Borek, E. Kwas-Żak, B. Lisowską-Paterek, B. Sadecką-Pindur, śp. W. Bielasem i Janem Świtalskim – ówczesnym dyrektorem I LO); opracowano także regulamin przyznawania „Dyplomu Odnowienia Matury”, przyjęty 28 maja 1993 r. uchwałą Kapituły Confraternitas Gostomianum;

1991–2001 – byłem Kanclerzem Kapituły Stowarzyszenia (dwie kadencje).

Zainteresowania: żeglarstwo, historia Sandomierza i jej mieszkańców, ekologia. Gimnazjum w Sandomierzu ukończyli bracia matki: Stefan Edward Bednarski (1921 r.) oraz Mirosław Zenon Bednarski (1924 r.), a także Michał Pfat (1921 r.), wnuk Gabryela Pfata, profesora języka francuskiego w gimnazjum w latach 1855–1892, spokrewniony z rodziną.

Konstanty Tycyk – matura 1969 r.

Do I LO uczęszczałem w latach 1965–1969, do klas 8b, 9d, 10d i 11d. Wychowawcą był Stanisław Szczepanowski. W 1975 r. uzyskałem tytuł inżyniera budownictwa drogowego. Od 2002 r. jestem prezesem Przedsiębiorstwa Drogowo-Mostowego we Włodawie. Żona, dwóch synów, interesuję się pszczelarstwem.

Janusz Wiciński – matura 1961

Urodziłem się 6 lipca 1943 we Wrzawach, miejscowości gdzie San „domierza” do Wisły, a jak głosi jedna z legend stąd właśnie bierze się nazwa Sandomierza. Naukę w Collegium Gostomianum w Sandomierzu pobierałem w latach 1957–1961 w klasie prof. Marii Podsiadło i Aleksandry Abram.

Przez cały ten czas mieszkalem w internacie, najpierw przy ulicy Krepianki, potem Żeromskiego, a ostatnie dwa lata w nieistniejącym już skrzydle zamku. Warunki mieszkaniowe były tam bardzo trudne, ale dobra atmosfera panująca wśród mieszkańców nagradzała wszelkie uciążliwości.

Tylko raz w miesiącu można było pojechać do domu, a na pójście do kina potrzebne było specjalne zezwolenie. Na śniadania i kolacje chodziliśmy do szkolnej stołówki – oczywiście w „zwartym szyku”. Dyscyplina była więc bardzo surowa, przekora i pomysłowość pozwalały jednak omijać te zakazy i pójść do kina czy na randkę. Trudniejszą sprawą było sforsowanie bramki znajdującej się w murze oddzielającym internat od reszty świata, bo był on dość wysoki, ale i to można było pokonać.

Jedną z moich pasji w tym czasie było fotografowanie, co zaowocowało tym, że wszystkie moje koleżanki i koledzy mają zdjęcia z tamtych lat, na których mnie oczywiście nie ma. Dobrze, że po-

dobną pasję pielęgnował profesor Baczyński i dzięki Niemu mam trochę zdjęć z czasów szkolnych, szkoda tylko, że są to jedynie zdjęcia „poważne”, grupowe lub klasowe.

Serdeczne przyjaźnie zawiązane w czasach szkolnych przetrwały do dziś, choć minęło pięćdziesiąt lat od pożegnania się ze szkołą. Jest to niewątpliwy efekt szczególnego klimatu panującego w I LO, klimatu między uczniami, ale też między uczniami i gronem profesorskim. Profesorowie nasi nie tylko przekazywali nam wiedzę, byli też wychowawcami, do których można się było zwrócić z każdym problemem i uzyskać pomoc. My, wychowankowie, z serdecznością wspominamy naszych profesorów, wychowawców, ja też wspominam ich z wdzięcznością – byli i pozostali dla nas autorytetami. Chciałbym tutaj przywołać rzadko wspomnianego naszego prefekta księdza Marcina Ziółkowskiego. Wielu wychowanków utrzymywało z Nim bliskie kontakty osobiste i korespondencyjne, a On bardzo sobie cenił te więzi i oznaki sympatii. Przypomnę, że wydał kilka książek z dziedziny eschatologii. Utrzymywałem z Nim żywe kontakty, kiedy był rektorem kościoła św. Jakuba w Sandomierzu, a Jego brat Michał proboszczem we Wrzawach. Zmarł nagle w 1976 roku we Wrzawach. Była to Niedziela Wielkanocna, a On wybierał się do kościoła. Pochowany jest w swojej rodzinnej miejscowości w Kopciach koło Majdanu Królewskiego.

W szkole związałem się z odrodzonym harcerstwem, byłem członkiem drużyny wodniackiej, a potem przez szereg lat czynnym społecznym instruktorem harcerskim. W okresie istnienia Hufca ZHP w Gorzycach pełniłem funkcję zastępcy komendanta hufca w stopniu podharcemistrza. Sandomierz okazał się nie tylko miastem mojej szkoły, tu także mieszkałem i pracowałem w Przedsiębiorstwie Budownictwa Wodnego zarządzając portem rzeczny i jednostkami pływającymi. Tu w ratuszu, a potem u świętego Pawła brałem ślub z sandomierzanką.

W Sandomierzu pobierała też naukę moja córka Beata, jednak nie w Collegium Gostomianum, które wówczas było w remoncie, ale w II LO im. Tadeusza Kościuszki. Jej synowie, a moje wnuki uczyli się i uczą w Naszej szacownej Szkole.

Łukasz Korga, uczeń w latach 2008–2011, w klasie gdzie wychowawczynią była pani profesor Bożena Myl-Ciszkiewicz. Obecnie student budownictwa na Politechnice Świętokrzyskiej.

Przemysław Korga, uczeń drugiej klasy pod opieką pana profesora Roberta Dębickiego.

Aleksy Korga, uczeń pierwszej klasy pod opieką pani profesor Bożeny Myl-Ciszkiewicz,

Niebawem szeregi uczniów zasili kolejny wnuk Bartosz Korga, który za rok kończy gimnazjum. Można, więc powiedzieć, że nauka w Collegium Gostomianum staje się rodzinną tradycją.

Wrzawy 2012 r.

Anna Wielgosińska z d. Nagórna – matura 2002

Lata uczęszczania do CG: 1998–2002 (klasa „b”, profil humanistyczny, wychowawca: Danuta Paszkowska)

Przebieg dalszej nauki: 2003–2008 Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin, Wydział Politologii; kierunek: politologia; 2008 – 2009 Uniwersytet Jagielloński, Kraków, Instytut Ekonomii i Zarządzania; kierunek: zarządzanie zasobami ludzkimi; studia podyplomowe; 2010–2011 Uniwersytet Rzeszowski, Wydział Prawa i Administracji; kierunek: prawo pracy i ubezpieczeń społecznych; studia podyplomowe.

Informacje o rodzinie: córka, mąż.

Beata Zelik z d. Chrzan – matura 1987

Mieszkam w Trześni. Do liceum przy ul. Leona Cieśli uczęszczałam w latach 1983–1987, profil ogólny. Moją wychowawczynią była Maria Wamka. Ukończyłam studia wyższe magisterskie na kierunku pedagogika w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Kielcach.

Od kilkunastu lat pracuję jako nauczyciel w szkole podstawowej.

Osiągnięcia zawodowe:

- Medal Komisji Edukacji Narodowej nadany przez Ministra Edukacji Narodowej oraz Srebrna i Złota Odznaka Honorowa nadana przez Zarząd Główny LOP.

– Jestem pomysłodawczynią i organizatorką następujących konkursów:

- Regionalnego Konkursu Ekologicznego,
- Powiatowego Konkursu o Bezpieczeństwie w Ruchu Drogowym,
- Miejskiego Konkursu Plastycznego.

Konkursy te cyklicznie prowadzone są od ponad 10 lat, a patronat nad nimi, obejmowały osoby związane z życiem publicznym miasta, państwa.

– Publikacje internetowe oraz w formie książkowej.

Chętnie współpracuję z organizacjami, instytucjami istniejącymi na terenie miasta Tarnobrzega i okolic.

Angażuję się w działalność charytatywną. Brałam udział w licznych tego typu akcjach o zasięgu ogólnopolskim m. in. „Góra grosza”, „Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy”, „Podaruj dzieciom uśmiech” lub organizowałam własne, na mniejszą skalę.

Od 1991 roku jestem mężatką. Mam dwoje dzieci (syna i córkę). Interesuję się polityką, sportem oraz aranżacją wnętrz i ogrodów. Wolny czas lubię spędzać czynnie, na łonie natury.